

[Martin Glerup]

ning af Rio-mødet. Vi skulle jo gerne have en ny start, som tager udgangspunkt i, at også ulandene har ret til en menneskeværdig udvikling og en menneskeværdig tilværelse.

Klimakonventionens hovedformål er at stabilisere og formindske drivhusgassernes farlige indvirkning på klimasystemet, og den indeholder redskaber som opgørelser over emissioner, udvikling af ny teknologi mod f.eks. CO₂-udslip, samarbejde, informations- og forskningsmæssig indsats og en finansieringsmekanisme i form af den globale miljøfacilitet.

Konventionen om biologisk mangfoldighed, som vores miljøminister har fået døbt om til et mere forståeligt dansk i stedet for »diversitetsproblemet«, omfatter jo den kendsgerning, at en stor del af verdens dyre- og plantearter er i fare for at blive udryddet. Den gælder også gener og arter, som bruges til at udvikle afgrøder og medicin med, og konventionen indeholder også forslag om en ligelig fordeling af de fordele, som stammer fra naturens egne ressourcer, ved at give ulandene adgang til dem og overføre relevant teknologi til dem. Vi har i forvejen en række beskyttelseshensyn, f.eks. en række beskyttede områder, beskyttelse af biologiske ressourcer, beskyttelse af biotoper og kontrol med risici ved at udsætte genetisk modificerede organismer. Det fremgår også, at man vil iværksætte en forudgående vurdering af miljøpåvirkninger af forskellige handlinger.

Det er altsammen meget afgørende ting på globalt og dermed også på nationalt plan, og man kan sige, at Danmark er godt rustet til at tage fat på dette område. Vi har CO₂-lovenes beslutninger om, at vi skal reducere udslippet med 20 pct. inden år 2005. Vi har den nye miljøbeskyttelseslov. Vi har handlingsplanen for miljø og udvikling fra 1988, og vi har strategier for naturskove og bevarelse af genressourcer hos træer og buske.

Regeringen har jo også besluttet, at man skal sende alle afgørelser til miljøvurdering – enhver beslutning skal miljøvurderes – og man har beslutningen om at oprette en miljø- og katastrofefond på 0,5 pct. af bruttonationalproduktet inden år 2000.

Det er altsammen ting, som gør, at vi står godt rustet til at lade Rio-processen køre videre, men det er jo klart, at hvis de kæmpestore udfordringer, som findes på dette område, skal løses, løses de ikke udelukkende af, at 5 mio.

danskere tager fat på dem. De kan kun løses i fællesskab, og derfor er det også vigtigt, at Danmark har nået så gode fremskridt i kraft af EF-formandskabet, hvor miljøministeren har fået et gennembrud på området, og hvor miljøministeren og energiministeren fortjener ros for deres indsats for at få EF med på toget.

Den eneste chance, vi har for at kunne stoppe den katastrofale udvikling, vi er i gang med nu, er, hvis EF kommer godt på sporet sammen med USA, sammen med Japan. Derfor er det meget vigtigt, at disse to konventioner kan ratificeres, og at det samarbejde, som skal til for at løse problemerne, fortsætter og bliver intensiveret.

Jens Jørgensen (KF):

Miljøpolitik, Rio-konferencer. Noget der er nyt, anderledes, spændende? Egentlig ikke. Man kan jo egentlig sige, at det, der lægges op til med de to ratifikationer, er en form for naturlig forlængelse af en stigende miljøbevidsthed lokalt, i Europa og mere globalt. Mest tydeligt kom det naturligvis til udtryk i forbindelse med Rio-konferencen og de resultater, der blev nået.

Nu hvor hr. Martin Glerup har gennemgået en lang række af de vigtige ting, vil jeg indskrænke mig til at sige, at jeg er enig i de betragtninger. Jeg er enig i de synspunkter, der er gjort gældende vedrørende bemærkningerne til lovforslaget om hovedformålene med stabilisering og hovedformålene med, at man skal videre i en miljømæssig udvikling.

Jeg har også hæftet mig ved, at der i bemærkningerne til begge forslag til folketingsbeslutning står, at opfyldelsen af konventionerne, så vidt man kan se, ikke umiddelbart medfører, at der skal sættes stribet af lovforslag til behandling i Folketinget. Det vil sige, at Danmark er rimelig ajourført på lige præcis de emneområder, der er tale om her.

Jeg hæfter mig ved, at der i beslutningsforslag nr. B 75 gøres opmærksom på, at der skal tages særligt hensyn til lande, som befinder sig i overgangen til en markedsøkonomi. Jeg synes, det er fornuftigt og rimeligt, at man tager disse hensyn.

Jeg hæfter mig desuden ved, at der i begge forslag til folketingsbeslutning tales om, at man skal samarbejde omkring forskning og systematiske observationer, undervisning, ud-